

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, உங்கள் குடும்பத்துடன் வீட்டில் வாழுகின்ற போதும் அனைவர் மீதான பொறுப்புக்களையும் நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும். எல்லையற்ற துறவறத்தை ஒருமுறை மேற்கொண்டு, 21 பிறவிகளுக்கான வெகுமதியை உருவாக்குங்கள்.

கேள்வி: எந்த ஒரு விடயத்தை நீங்கள் நடக்கும்போதும், நடமாடித்திரியும்போதும், நினைவு செய்வதால்; ஆன்மீகயாத்திரையில் உங்களால் நிலைத்திருக்கமுடியும்?

பதில்: நடக்கும்போதும், நடமாடித்திரியும்போதும், நீங்கள் அனைவரும் நடிகர்கள் எனவும், நீங்கள் இப்பொழுது வீடு திரும்பவேண்டும் எனவும் நினைவு செய்யுங்கள். தந்தை உங்களுக்கு இதுபற்றி நினைவூட்டுகின்றார்: குழந்தைகளே, நான் உங்களை மீண்டும் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லவே வந்துள்ளேன். இந்த விழிப்புணர்வைப் பேணுவதே மன்மனாவதும், மதியாஐயாவதும் ஆகும். இதுவே தந்தை உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்ற ஆன்மீக யாத்திரை.

கேள்வி: சற்கதிக்கான தகைமைகள் என்ன?

பதில்: தந்தையிடமிருந்து பெற்றுள்ள சகல தெய்வீகக்குணங்களும், 16 சுவர்க்கக் கலைகளும் நிறைந்தவர்கள் என்ற புகழே சற்கதிக்கான தகைமைகளாகும்.

பாடல்: ஓ மனமே பொறுமையாக இரு, உனது சந்தோஷத்துக்கான நாட்கள் வர உள்ளன.

ஓம் சாந்தி. இப் பழைய நாடகம் இப்பொழுது முடிவடையவுள்ளது என்பதை, நீங்கள் செய்யும் முயற்சிக்கேற்ப வரிசைக்கிரமமாக அறிவீர்கள். துன்ப நாட்கள் சொற்பகாலத்துக்கு மாத்திரமே இருக்கும், பின்னர் சதா சந்தோஷமே இருக்கும், சந்தோஷத்தைத் தவிர வேறெதுவுமே இருக்காது. நீங்கள் சந்தோஷத்தைப் பற்றி அறிகின்றபோது, இது துன்ப உலகம் என்பதை புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். இரண்டிற்குமிடையில் அதிகளவு வேறுபாடு உள்ளது. நீங்கள் இப்பொழுது சந்தோஷத்திற்காக முயற்சி செய்கின்றீர்கள், அதாவது நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுகின்றீர்கள். எவருக்கும் இதை விளங்கப் படுத்துவது இலகுவானதாகும். நீங்கள் இப்பொழுது பாபாவிடம் செல்ல வேண்டும். பாபா உங்களைத் திரும்ப அழைத்துச்செல்லவே வந்துள்ளார். உங்கள் குடும்பத்துடன் வீட்டில் வாழுகின்றபோதும், தாமரை மலர்போல வாழுங்கள், அத்துடன் பொறுப்புக்களையும் நீங்கள் நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவீர்கள். நீங்கள் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றவில்லையானால், சந்நியாசிகள் போல் ஆகின்றீர்கள். தங்களுடைய பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றாதவர்கள், துறவறப்பாதையைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது ஹத்தயோகிகள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். கடவுள் இப்பொழுது எங்களுக்கு இராஜயோகத்தை கற்பிக்கின்றார், நாங்கள் கற்கின்றோம். பாரதத்தின் சமயநூல் கீதையாகும். ஏனையோர் வைத்திருக்கின்ற சமயநூல்களுடன் எங்களுக்கு எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. சந்நியாசிகள் இல்லறப் பாதைக்குரியவர்கள் அல்ல. அவர்களுடையது ஹத்தயோகமாகும். அவர்கள் தங்களது வீட்டையும், குடும்பத்தையும் துறந்து காட்டுக்குச் செல்கின்றனர். அவர்கள் பிறவி பிறவியாக துறவறத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்துடன் வீட்டில் வாழ்ந்தவாறே, ஒருதடவை துறவறத்தை மேற்கொண்டு, அதன் வெகுமதியை 21 பிறவிகளுக்குப் பெறுகின்றீர்கள். அவர்களுடையதோ எல்லைக்குட்பட்ட துறவறம். உங்களுடையதோ எல்லையற்ற துறவறமாகும். உங்களுடைய இந்த இராஜயோகம் அதிகளவில் புகழப்பட்டுள்ளது. கடவுள் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பித்தார். அதிமேலானவர் மாத்திரமே கடவுள் என அழைக்கப்படுகின்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கடவுளாக இருக்க முடியாது. எல்லையற்ற தந்தையே அசரீரியானவராவார். அவரால் மாத்திரமே எல்லையற்ற இராச்சியத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கமுடியும். இங்கே இல்லறப்பாதையில் விருப்பமின்மை இருப்பதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: இந்த இறுதிப் பிறவியில் உங்கள் குடும்பத்துடன் வீட்டில் வாழும்போதும், தூய்மையாகுங்கள். எந்த ஒரு சந்நியாசியையும் தூய்மையாக்குபவர் என அழைக்கமுடியாது. அவர்களும் தூய உலகம் வேண்டுமென்றே விரும்புகின்றனர்;; அந்த உலகிற்காகவே, அவர்கள் தூய்மையாக்குகின்ற தந்தையை அழைக்கின்றார்கள். அவர்கள் இல்லறப் பாதைக்குரியவர்கள் அல்ல என்பதால் அவர்கள் தேவர்களை நம்புவதில்லை. அவர்களால் ஒருபோதும் இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்க முடியாது. தந்தையாலும் ஒருபோதும் ஹத்தயோகத்தைக் கற்பிக்க முடியாது.

இது விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயமாகும். டெல்கியில் 2லக மாநாடு ஒன்று இடம்பெற உள்ளது. ஆகவே இந்த விடயங்களை அங்கே விளங்கப்படுத்துங்கள். அவர்களிடம் எழுத்து வடிவில் கொடுங்கள். அது எழுத்திலே இருந்தால் அவர்கள் அனைவரும் விளங்கிக் கொள்வார்கள். நாங்கள் இப்பொழுது, அதி உயர்ந்த பிராமணகுலத்துக்கு உரியவர்கள். அம் மக்கள் சூத்திரகுலத்துக்கு உரியவர்கள். நாங்கள் ஆஸ்திகர்கள், அவர்கள் நாஸ்திகர்கள். அவர்கள் கடவுளை அறியாதவர்கள், ஆனால் நாங்களோ கடவுளுடன் யோகம் செய்பவர்கள். எனவே வேறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன. இல்லையா? தந்தை மாத்திரமே வந்து உங்களை ஆஸ்திகர்கள் ஆக்குகின்றார். தந்தைக்கு உரியவர்கள் ஆகுவதன் மூலம் நீங்கள் தந்தையின் ஆஸ்தியை; பெறுகின்றீர்கள். இவை மிகவும் சாதாரணமான விடயங்களாகும். ஆதிசனாதன தேவி தேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கின்ற பரமதந்தை, பரமாத்மாவே கஸ்தையின் கடவுள் என்பது முதலில் உங்களின் புத்தியில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். பாரதத்தின் தேவதர்மமே பிரதானமானதாகும். பாரதமக்கள் தங்களது சொந்த தர்மத்தையே மறந்து விட்டனர். நாடகத்துக்கு ஏற்ப பாரதமக்கள், தங்களது சொந்த தர்மத்தையுமே மறக்கவேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அப்பொழுதே தந்தையால் வந்து ஸ்தாபனையை மேற்கொள்ள முடியும். இல்லையெனில் அவர் ஏன் வருகின்றார்? அவர் கூறுகின்றார்: தேவதர்மம் மறைகின்றபோதே நான் வருகின்றேன். அது நிச்சயமாக மறையவேண்டும். கூறப்பட்டுள்ளது: எருதின் ஒரு கால் உடைந்துள்ளமையால், 2லகம் மூன்று கால்களில் நிற்கின்றது. நான்கு பிரதான சமயங்கள் உள்ளன. தேவதர்மத்தின் கால் இப்பொழுது உடைந்துவிட்டது, அதாவது அந்த தர்மம் இப்பொழுது மறைந்துவிட்டது. இதனாலேயே ஆலமரத்தின் அடிமரம் உக்கிப்போய், அதன் விழுதுகளும், கிளைகளும், சிறு கிளைகளும் இருக்கின்ற உதாரணத்தை அவர்கள் கொடுக்கின்றார்கள். எனவே இங்கும்கூட தேவதர்மத்தின் அத்திவாரம் இப்பொழுது இல்லை, ஆனால் அதன் விழுதுகளும், கிளைகளும், சிறுகிளைகளும் உள்ளன. இங்கும் தேவ தர்மத்தின் அத்திவாரம் இப்பொழுது இல்லை ஆனால் பல குழுக்களும், பிரிவுகள் போன்றனவும் உள்ளன. நீங்கள் முழுமையான ஞானோதயத்தை உங்கள் புத்திகளில் கொண்டிருக்கிறீர்கள்; தந்தை கூறுகின்றார்: நாடகத்தின் இரகசியத்தையும், எவ்வாறு முழுவிருட்சமும் பழையதாகிவிட்டது என்பதையும், குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். கலியுகத்தின் பின்னர் சத்தியயுகம் நிச்சயமாக வரவேண்டும்; சக்கரமும் நிச்சயமாகச் சுழலவேண்டும். நாடகம் முடிவடைய உள்ளது என்பதும், நாங்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பவேண்டும் என்பதும் உங்களுடைய புத்தியில் நிலைத்திருக்கட்டும். நடக்கும்போதும், நடமாடித்திரியும்போதும் நாங்கள் இப்பொழுது வீடு திரும்பவேண்டும் என்பதை நினைவு செய்யுங்கள். இதுவே மன்மனாபவ, மத்தியஐத்பவ என்பதன் அர்த்தமாகும். பெரிய கூட்டங்களில் நீங்கள் சொற்பொழிவை ஆற்ற இருக்கின்றபோது, விளங்கப்படுத்துங்கள், பரமாத்மாவாகிய, பரமதந்தை மீண்டும் ஒருமுறை உங்களுக்குக் கூறுகின்றார்: ஓ குழந்தைகளே உங்களுடைய சரூரத்தையும், சரூரசம்பந்தமான மதங்கள் அனைத்தையும் துறந்து, உங்களை ஆத்மாக்களாகக் கருதித் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள், உங்கள் பாவங்கள் எரிக்கப்படும். நான் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கின்றேன். உங்கள் குடும்பத்துடன் வீட்டில் வாழ்கின்றபோதும், தாமரைமலர் போல் ஆகுங்கள், என்னை நினைவு செய்யுங்கள், தூய்மையாக இருப்பதுடன், ஞானத்தையும் கிரகியுங்கள். இப்பொழுது அனைவரும் சூரழிவிலுள்ளனர். பாபா வந்து அவர்களுக்கு சற்கதி அருள்கின்றார். சத்தியயுகத்தில் தேவர்கள் சற்கதி நிலையிலேயே உள்ளனர். சகல தெய்வீககுணங்களும் நிரம்பப்பெற்று, 16 சுவர்க்கக் கலைகளும் நிறைந்து இருப்பதே சற்கதிக்கான தகைமைகளாகும். இத் தகைமைகளை உங்களுக்குக் கொடுப்பவர் யார்? தந்தை. அவரது தகைமைகள் என்ன? அவரே ஞானக்கடலும், அமைதிக்கடலுமாவார். அவரது புகழ் முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும். அனைத்தும் ஒன்றுதான் என்றில்லை. ஒரேயொருவர் மாத்திரமே தந்தையாவார், ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் அனைவரும் அவரது குழந்தைகளாவோம். ஒரு புதிய படைப்பு இப்பொழுது உருவாக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் அனைவரும் பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகள் ஆவீர்கள். எவ்வாறாயினும் அம்மக்களால் இந்த விடயங்களை விளங்கிக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. பிராமணக்குலமே அதி மேலானதாகும். பாரதத்தின் குலங்கள் மாத்திரமே நினைவுகூரப்படுகின்றன. 84 பிறவிகள் எடுக்கையில் நீங்கள் இந்தக் குலங்களுக்கூடாகச் செல்ல வேண்டும். பிராமணர்கள் சங்கமயுகத்தில் மாத்திரமே உள்ளார்கள். அச்சா. மௌனம் மிகவும் நல்லது. அமைதி மாலையை நீங்கள் கழுத்துமாலையாகக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். தனது கழுத்து

மாலையைத் தொலைத்த அரசியின் கதை ஒன்றுள்ளது. நூங்கள் இப்பொழுது அமைதிதாமமாகிய உங்களது வீட்டை அதிகளவு நினைவு செய்கின்றீர்கள். அனைவரும் அமைதி இல்லத்திற்குச் செல்ல விரும்புகின்றார்கள், ஆனால் அவர்களுக்கு வழியைக் காட்டுவது யார்? அமைதிக்;கடலான தந்தையைத் தவிர வேறு எவராலும் பாதையைக் காட்ட முடியாது. அமைதிக்கடல், பேரானந்தக்கடல் என்ற தந்தையின் புகழ் மிகவும் சிறந்ததாகும். அவரே மனித உலகவிருட்சத்தின் விதையாவார். இதில் பகலுக்கும், இரவுக்குமான அத்தகைய வித்தியாசம் உள்ளது! கிருஷ்ணரை மனித உலக விருட்சத்தின் விதை என அழைக்க முடியாது. தந்தையின் புகழ் வேறுபட்டதாகும். அவர் சர்வ வியாபி என அழைக்கப்படுவதால் அவர் புகழ் நிரூபிக்கப்படவில்லை. கடவுள் அமர்ந்திருந்து தன்னையே பூஜித்தார் என்றில்லை. கடவுள் என்றென்றும் பூஜிக்கத்தக்கவர் ஆவார். அவர் ஒருபோதும் பூஜிப்பவர் ஆகுவதில்லை. மேலிருந்து வருகின்றவர்களே பூஜிக்கத்தக்கவர்களிலிருந்து, பூஜிப்பவர்கள் ஆகின்றனர். பல கருத்துக்கள் உள்ளன. பாருங்கள் எத்தனை மக்கள் இங்கு வருகின்றார்கள், ஆனால் பல்கோடிக் கணக்கானவர்களுள் ஒருகைப்பிடி அளவினரே வெளியாகின்றனர், ஏனெனில் இலக்கு அதி உயர்ந்ததாகும். பல பிரஜைகளும் தொடர்ந்து உருவாக்கப்படுவார்கள், ஆயினும், பல்கோடிக் கணக்கானவர்களுள் ஒரு கைப்பிடியளவினரே மாலையின் மணிகள் ஆகுவார்கள். நாரதரின் உதாரணமும் உள்ளது. நூங்கள் இப்பொழுது இலக்ஷ்மியைத் திருமணம் செய்யத் தகுதியானவராகி விட்டீர்களா என தெரிந்துகொள்வதற்கு உங்களின் சொந்த முகங்களைப் பாருங்கள். வெகு சிலர் மாத்திரமே அரசர்கள் ஆகுவார்கள். ஓர் அரசனுக்குப் பல பிரஜைகள் உருவாக்கப்படுகின்றார்கள். நூங்கள் மேன்மையானவர்களாகுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அரசர்களுக்கிடையேயும் சிலர் பேரரசர்களாகவும், சிலர் சிற்றரசர்களாகவும் உள்ளனர். பாரதத்திலே பல அரசர்கள் உள்ளனர். பாரதத்திலேயே இராச்சியங்கள் தொடர்ந்துள்ளன. சத்தியயுகத்தில், பல அரசர்களும், சக்கரவர்த்திகளும் உள்ளனர். அங்கே சக்கரவர்த்திக்கு இளவரசர்களும், இளவரசிகளும் இருப்பார்கள். அவர்களிடம் அதிகளவு சொத்தும் உள்ளது. அரசர்களிடம் குறைந்தளவு சொத்தே உள்ளது. இது இப்பொழுது மனிதர்களால் மனிதர்கள் மூதான அரசாட்சியாகும். இராச்சியம் இப்பொழுது ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. இது ஸ்ரீஇலக்ஷ்மி, ஸ்ரீநாராயணன் ஆகுவதற்கான ஞானமாகும். நூங்கள் இதற்கே முயற்சி செய்கின்றீர்கள். பாபா வினவுகின்றார்: நூங்கள் இலக்ஷ்மி, நாராயணனின் அந்தஸ்தையா, இராமர் சூதையின் அந்தஸ்தையா கோருவீர்கள்? அப்போது நூங்கள் அனைவரும் பதிலளிக்கின்றீர்கள்: நாங்கள் இலக்ஷ்மி, நாராயணனின் அந்தஸ்தையே கோருவோம். நாங்கள் தந்தையிடமிருந்து முழு ஆஸ்தியையும் கோருவோம். இவை அற்புதமான விடயங்களாகும். வேறு எந்த இடங்களிலும் அவர்கள் இந்த விடயங்கள் பற்றிப் பேசுவதுமில்லை, இந்த விடயங்கள் சமயநூல்களிலே குறிப்பிடப்படவுமில்லை. உங்களது புத்தியிலுள்ள பூட்டு இப்பொழுது திறக்கப்பட்டுள்ளது. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நடக்கும்போதும், நடமாடித்திரியும்போதும், உங்களை நடிகர்களாகக் கருதுங்கள். நாங்கள் இப்பொழுது வீட்டுக்குத் திரும்ப வேண்டும். எப்போதும் இதை நினைவு செய்யுங்கள். இதுவே மன்மனாபவ, மதியாஜாபவ எனப்படுகின்றது. தந்தை மறுபடியும் உங்களுக்கு நினைவூட்டுகின்றார்: குழந்தைகளே நான் உங்களைத் திரும்பவும் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லவே வந்துள்ளேன். இதுவே ஆன்மீக யாத்திரையாகும். தந்தையைத் தவிர வேறு எவராலும் இதைச் செய்வதற்கு தூண்டுதல் அளிக்க முடியாது. நூங்கள் பாரதத்தையும் புகழவேண்டும். இப் பாரதம் அனைத்தையும் விட புனிதமான பூமியாகும். அது துன்பத்தை நோக்குபவரும், சந்தோஷத்தை அருள்பவரும், அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவருமாகிய தந்தையின் பிறப்பிடமாகும். அதே தந்தையே அனைவருக்கும் முக்தியளிப்பவர். இதுவே அனைத்திலும் அதிமேலான யாத்திரை ஸ்தலமாகும். பாரதமக்கள் சிவாலங்களுக்குச் செல்கின்ற போதிலும், அவர்கள் தந்தையை அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் காந்திஜாயை அறிவார்கள். அவர் மிகவும் நல்லவர் என அவர்கள் நம்புவதனால், அவரது சிலைக்கு மலர்களை அர்ப்பணிப்பதற்காக நூறாயிரக் கணக்கான ரூபாய்களை அவர்கள் செலவளிகின்றனர். இந்நேரத்தில் இது அவர்களின் இராச்சியமாகும். அவர்கள் விரும்பியதை அவர்களால் செய்ய முடியும். தந்தை இங்கிருந்து மறைமுகமான முறையில் ஸ்தாபனையை மேற்கொள்கின்றார். முதலில் பாரதத்தில் தேவர்களின் இராச்சியமே இருந்தது. தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்குமிடையில் யுத்தம் இடம்பெற்றதாக அவர்கள் காட்டியுள்ளனர், ஆனால் அது அவ்வாறு இடம்பெறவில்லை. இங்கேயே மாலையை யுத்தகளத்தில் நூங்கள் வெற்றி கொள்கின்றீர்கள். சர்வசக்திவானான தந்தையே நிச்சயமாக உங்களை மாலையை

வெற்றிகொள்ளச் செய்கின்றார். கிருஷ்ணரை சர்வசக்திவான் என அழைக்க முடியாது. தந்தையே உங்களை இராவண இராச்சியத்தில் இருந்து விடுவிப்பதுடன் இராமராச்சியத்தையும் ஸ்தாபிக்கின்றார்; அங்கே யுத்தம் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. கிருஷ்ணரை சர்வசக்திவான் என அழைக்க முடியாது. மனிதர்களிடையே கிறிஸ்தவர்களே சர்வசக்திவான்களாக இருப்பதை இப்பொழுது நாங்கள் பார்க்கின்றோம்; அவர்களால் எவரையுமே வெற்றிகொள்ள முடியும். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் உலக அதிபதிகள் ஆகுவதென்பது நியதியில்லை. நீங்கள் மாத்திரமே இந்த இரகசியங்களை அறிவீர்கள். இந்நேரத்தில், சர்வசக்திவான் இராச்சியம் கிறிஸ்தவர்களுடையதாகும். இல்லையெனில், அவர்களது சனத்தொகையே அனைத்திலும் குறைவானதாக இருக்கவேண்டும், ஏனெனில் அவர்களே கடைசியாக வந்தவர்கள். எவ்வாறாயினும், ஏனைய மூன்று சமயங்களிலும், அதுவே சக்திவாய்ந்ததாகும்; அவர்கள் அனைவரையும் கட்டுப்படுத்துகின்றனர். இந்த நாடகமும் நிச்சயிக்கப்பட்டதாகும். அவர்களிடமிருந்தே நாங்கள் எங்கள் இராச்சியத்தைப் பெற இருக்கின்றோம். இரண்டு குரங்குகள் சண்டையிட, மூன்றாவது அவர்களிடையேயிருந்த வெண்ணையை எடுத்ததாக ஒரு கதையுள்ளது. அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே சண்டையிட, பாரதமக்கள் வெண்ணையைப் பெறுகின்றார்கள். கதை சில சதங்கள் (சிறிதளவு) பெறுமதி வாய்ந்தது, ஆனால் அதிகளவு அர்த்தத்தைக் கொண்டுள்ளது. மக்கள் நடிகளாக இருந்தபோதிலும், அவர்கள் நாடகத்தை அறியமாட்டார்கள். ஏழைகள் மாத்திரமே இந்த ஞானத்தைப் புரிந்து கொள்கின்றார்கள். செல்வந்தர்கள் எதையுமே புரிந்து கொள்வதில்லை. தந்தை ஏழைகளின் பிரபு எனவும், தூய்மையாக்குபவர் எனவும் நினைவு செய்யப்படுகின்றார். அவர் இப்பொழுது தனது பாகத்தை நடைமுறைரூதியில் நடிக்கின்றார். நீங்கள் இதை பெரிய ஒன்றுகூடல்களில் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். உங்களுடைய புகழ் படிப்படியாக வெளியாகும் என்புத்தி கூறுகின்றது. கடைசி நொடியில் சேமக்கலம் ஒலிக்கப்படும். குழந்தைகள் மீது தயசுகுணங்களின் கிரகணம் இப்பொழுது உள்ளது. அவர்களுடைய தொடர்பு (ரேகை) தெளிவாக இல்லாததால், தொடர்ந்தும் தடைகள் உள்ளன. எந்தளவுக்கு நீங்கள் முயற்சி செய்கின்றீர்களோ, அதற்கேற்ப வெகுமதியை நீங்கள் பெறுவீர்கள். பாண்டவர்களால் மூன்று அடி நிலத்தைக்கூட பெறமுடியாமல் இருந்தது. அந்தப் புகழ் இந்நேரத்திற்கானதாகும். எவ்வாறாயினும் நீங்கள் பின்னர் உலக அதிபதிகள் ஆகுவீர்கள்; என்பதை எவருமே அறியமாட்டார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது இதை நடைமுறைரூதியில் அறிவீர்கள். இதுபற்றிய எந்த வருந்துதலுக்கான தேவையுமில்லை. முன்னைய கலப்பத்திலும் இது இவ்வாறே நடந்தது. நீங்கள் நாடகம் என்ற தண்டவாளத்தில் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும், ஆட்டம்காணக்கூடாது. நாடகம் இப்பொழுது முடிவிற்கு வருகின்றது, நாங்கள் சந்தோஷதாமதத்திற்குச் செல்கின்றோம். நீங்கள் உயர்ந்த ஓர் அந்தஸ்தைக் கோரத்தக்கவாறு கற்றிடுங்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. எதனையிட்டும் மனம் வருந்தாதீர்கள். உங்கள் புத்தியின் தொடர்பு (ரேகை) சதா தெளிவாக இருக்கட்டும். தயசுகுணங்களின் கிரகணங்களில் இருந்து, உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்.
2. இல்லறத்தில் உங்களின் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுங்கள். எவர்மீதும் விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருக்காதீர்கள். தாமரை மலர்போன்று வாழுங்கள். ஆஸ்திகர்களாகி, ஏனையோரையும் ஆஸ்திகர்கள் ஆக்குங்கள்.

ஆசர்வாதம்: சுயராச்சியத்தைக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளையில் எல்லையற்ற ஆர்வமின்மையின் மனோபாத்தையுடைய ஓர் உண்மையான இராஜரிஷி ஆவீர்களாக.

ஒருபுறம் இராச்சியமும் மறுபுறம் இராஜரிஷிகளும் அதாவது எல்லையற்ற ஆர்வமின்மை உடையவர்களும் உள்ளனர். அத்தகைய இராஜரிஷிகள் சுயத்தின் மீதோ அல்லது வேறு எவர் மீதோ அல்லது எதிலுமோ பற்று கொண்டிருக்க மாட்டார்கள், ஏனெனில், அவர் சுயத்தின்

அதிகாரியாவார். ஆகையால், அவரது மனம், புத்தி, சம்ஸ்காரங்கள் அவரின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கும், ஆர்வமின்மை இருப்பதால், பழைய உலகின் மீது சற்றேனும் பற்றுக்கான எண்ணம் இருக்க முடியாது. ஆகையால், உங்களை இராஜரிஷி எனக் கருதுவது என்றால் அதாவது நீங்கள் ஒரு இராஜவாக இருப்பதுடன் எல்லையற்ற ஆர்வமின்மை உடையவரும் ஆவீர்கள்.

சுலோகம்: ஏனைய அனைத்து ஆதாரங்களும் விலக்கப்பட முன்னரே ஒரேயொரு தந்தையை தனது ஆதாரம் ஆக்குபவரே விவேகமான நபர் ஆவார்.

---ஓம் சாந்தி---

மாதேஸ்வரியின் பெறுமதியிக்க வாசகங்கள்

‘நீங்களே தாயும் தந்தையும், நாங்கள் குழந்தைகள், உங்களது கருணையினால் நாங்கள் அதிகளவு சந்தோஷத்துடன் இருக்கின்றோம்’ என்ற புகழ் யாரை நோக்கிப் பாடப்பட்டது? இது நிச்சயமாக கடவுளை நோக்கியே பாடப்பட்டது. ஏனெனில், கடவுளே தாய், தந்தையினது வடிவில் வந்து அளவற்ற சந்தோஷத்தை இவ் உலகிற்கு வழங்குகின்றார். கடவுள் ஏதோ ஒரு நேரத்தில் நிச்சயமாக சந்தோஷ உலகை ஸ்தாபித்தார் என்பதாலேயே அவர்கள் அவரை தாயும் தந்தையும் என அழைக்கின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், மக்களுக்கு சந்தோஷம் என்றால் என்னவென்று தெரியாது. இவ் உலகில் அளவற்ற சந்தோஷம் இருக்கும் போது, அமைதியும் நிறைந்திருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்தளவு சந்தோஷம் இல்லை. மக்கள் நிச்சயமாக சந்தோஷத்தை விரும்புகின்றார்கள். சிலர் செல்வத்திற்காகவும் சொத்துகளுக்காகவும் வேண்டுகின்றார்கள், வேறு சிலரோ குழந்தைகளுக்காக வேண்டுகின்றார்கள். தாம் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான மணப்பெண்ணாக இருக்க வேண்டும் என்றும், தாம் சுமங்கலிகளாகவே (கணவன் உயிருடன் இருக்கும் போது மரணித்தல்) அதாவது தாம் என்றுமே விதையை ஆகக் கூடாது என்றும் கூட வேண்டுகின்றார்கள். ஆகவே, சந்தோஷமே அவர்களுடைய ஆசையாக உள்ளது. அல்லவா? எனவே, கடவுள் ஏதோ ஒருவேளையில் அவர்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றுவார். சத்தியயுகத்தில், சுவர்க்கம் பூமியில் நிலவிய போது, சதா சந்தோஷம் இருந்தது. அப்பொழுது பெண்கள் என்றுமே விதையைகள் ஆகுவதில்லை. எனவே, அளவற்ற சந்தோஷம் நிலவிய சத்தியயுகத்தில் அவர்களுடைய அந்த ஆசை நிறைவேறியது. எவ்வாறாயினும், இந்த நேரம், இது கலியுகமாகும். இந்த நேரத்தில், மக்கள் துன்பத்தை மாத்திரமே அனுபவம் செய்கின்றார்கள். ஆனால், மக்கள் பெருந்துன்பத்தை அனுபவிக்கும் போது, அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: அனைத்தையும் கடவுளின் பாத்திரத்திலிருந்து ஏற்றுக் கொண்டு, அதனை இனிமையாகக் கருதுங்கள். எவ்வாறாயினும், கடவுள் தானே வந்து எங்கள் கணக்கு முழுவதையும் தீர்க்க உதவும் போதே நாம் ‘நீங்களே தாயும் தந்தையும்’ எனக் கூறுகின்றோம். அச்சா.